

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

16. De lege prohibente vel infirmante pacta, contractus, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

& Iudicí seipsum siste re, adiustam' pœnam patien-
dam non prohibetur, ob amorem iustitiae. Nam si-
alius iudici suadere potest, ut publica autoritas
Reo iustum mortem decernat; ita & Reus idem su-
dere seu petere non prohibetur.

C A P. XVI.

*De lege prohibente vel infirmante pacta, contrac-
tus, testamenta &c.*

1 **L**egislator supremus potestatem habet ex iu-
causa ad bonum publicum pertinente persona
aliquas ad contrahendum, testandum inhabiles redi-
dere, item contractus (V.C. matrimonio) certam
formam & solemnitatem præscribere, quæ ad eorum
substantiam pertinere debeat.

2 Interdum lex contractui nec resistit nec assistit, videri est in pacto nudo, ex quo ciuili iure actio non
conceditur.

3 Interdum lex contractum prohibet, sed non in-
firmat, nec à Iudice infirmandum decernit, nam mu-
ta prohibentur fieri quæ, si fuerint facta, obtinent firmi-
tem: Innocent. III. c. al Apostolicam, de Regul. Di-
citurque tunc contractum validus, sed non licitus. V.
C. negotiatio Clericorum, matrimonium tempore
Interdicti & ante denunciations, & post votum
continentiae, aut contra fidem priorum sponsalo-
rum.

N.B. Silex Ecclesiastica simpliciter aliquid prohibe-
beat, nulla facta mentione infirmandi non censeatur
infirmare (nam actum prohibere, cumque infirmare
diuersa sunt, & inter se separabilia: ergo unum ex al-
tero coi ligi non debet, præsertim in materia odiosa
iuxta reg. 30. in 6. Semper in obscuris, quod mini-
mum

tmum est, sequimur. Secus est dicendum de lege Imperiali, ob specialem Theodosij constitutionem in leg non Dubium C. de legib. *Nullum pactum, nullam conventionem, nullum contractum inter eos videri volumus subsecutum, qui contrahunt, lege contrahere prohibente:* sed hæc ad Canonicas sanctiones non sunt translata.

N.B. Reg. 64 in 6. *Quæ contra ius fūnt, debent utiq.*
pro infectu haberi, iudici præscribitur, cuius proinde officium est inspicere, contra quale ius & qua ratione contra illud actum sit; ut intelligat validumne, an invalidum pronuntiare debeat.

Interdum lex contractum aliud uue actum, licet 4
per seipsum non infirmet, tamen à Iudice infirmandum decernit, idque ordina*ie censendum erit, si lex*
vtatur verbis ad Iudicem propriè spectantibus; re-sindatur, infirmetur annulletur.

Interdum lex contractum, testamentum &c. ipso 5
facto & ante omnem aliam sententiam irritum redit; consequenter Iudici iubet, ut per sententiam ita declareret.

Talis infirmatio contractus, alterius uie actus, suapte natura subsistentis plerunque intelligitur tantum ciuiliter, ut interim maneat obligatio naturalis per se sufficiens ad transfrendum dominium aliosque Effectus.

Interdum lex plenissimè infirmata actum, V. C. 6
maximonum clandestinum; ut nullus inde effectus aut obligatio, ne in conscientiæ quidem foro, oriatur pari modo lex ciuilis infimat contractum pupilli cum tutore initum.

Silegislator, cum actum instituit, veleius exercen- 7
di potestatem primitus confert, formam vel condi-tionem

tionem apponat, cum qua exerceri debeat, censetur
forma substancialis Exempl. In formis Sacramen-
torum ex Christi Domini institutione requisitis; in for-
mis Sacramentalium, pura benedictionum, ab Eccle-
sia requisitis. Sin vero Legislator formam aliquam
procedendi præcipiat obseruari ab ijs, qui jam ante-
etius secundum substantiam exercendi posse estem
habuerunt, forma accidentalis censi debet.

8. *Nisi legislator exprimat, ut tali forma non ob-
seruatæ, actus inutilis sit, plerunque tamen id intelli-
gitur, ut requiratur Iudicis sententia, cassantis actum.*

9. *Si actus aliquis (pura Electio, alienatio rei ad Ec-
clesiam pertinens) sine fraude & iniuria villâ cele-
bratus est, prætermissa niris solemnitate, in conscienc-
ia tuus est electus, rei Ecclesiasticæ emptor &c. do-
ne. Iudicis resistentis authoritas accedit.*

C A P. XVII.

*De lege Cæsarea infirmante ultimas defunctorum
voluntates non solemnæ.*

1. *Cuiusdam Legislatorum, ultimas minus solemnæ
voluntates cassantium intentio fuisse videatur, il-
lis resistere ciuiliter tantum, relicta interim ratione
naturali, quamvis ineffaci, quippe quæ per exce-
ptionem ciuii constitutionis elidi possit.*

2. *N.B. Iudex in externo foro hæreditatem adiudi-
care debet ab herede, eumque liberum pronuncia-
re à soluendis legatis ex testamento minus solemnis
licet certum sit, aliam fuisse testatoris voluntatem.
Prob. Iudex non de legibus, sed secundum leges iu-
dicare deberet. Imperfectum autem testamentum se-
cundum leges nullum est. §. ex eo. Instic. Quibus mo-*

dis